

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201298
Dátum vydania rozhodnutia: 06.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201298.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Ing. D. J., nar. XY, bytom D., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o zvýšenie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sd/101/2014-113 z 08. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Sd/101/2014-113 z 08. decembra 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č.k. 8Sd/101/2014-113 z 08. decembra 2015 Krajský súd v Bratislave potvrdil podľa §250q ods. 2 O.s.p. rozhodnutie odporkyne č. XY zo 16. apríla 2014. Napadnutým rozhodnutím odporkyne bola zamietnutá žiadosť navrhovateľky o započítanie hrubého zárobku za obdobie od 01. januára 1999 do 21. októbra 2001 počas doby trvania pracovnej neschopnosti ako vymeriavacieho základu na určenie sumy starobného dôchodku.

Rozsudok krajského súdu bol odôvodnený tým, že žiadosť navrhovateľky o preradenie z III. do II. pracovnej kategórie už bola predmetom sporu v predchádzajúcom konaní. Navrhovateľke bola zamietnutá žiadosť o zvýšenie starobného dôchodku z dôvodu hodnotenia doby zamestnania v II. pracovnej kategórii rozhodnutím zo dňa 14.1.2005, ktoré bolo zmenené rozhodnutím zo dňa 16.12.2009. Uvedené rozhodnutia boli potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sd/213/2005 zo dňa 11.5.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.7.2010. Z evidenčných listov dôchodkového poistenia vyhotovených a potvrdených zamestnávateľom Geodézia Bratislava vyplýva, že navrhovateľka v období od 01.01.1970 do 31.12.1974 vykonávala zamestnanie zaradené do III. pracovnej kategórie. V danej veci teda ide o prekážku rozhodnutej veci „res iudicata“. Ďalej prvostupňový súd uvádza, že napadnutým rozhodnutím zo dňa 21.7.2015 bola navrhovateľke podľa § 112 ods. 1 a § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. zamietnutá žiadosť o zvýšenie starobného dôchodku z dôvodu zhodnotenia obdobia dôchodkového poistenia a vymeriavacieho základu / - hrubého zárobku / od 22.10.2001 do 31.12.2001, po zhodnotení doby zamestnania od 01.01.1970 do 31.12.1974 a od 01.01.1975 do 22.05.1992 v II. pracovnej kategórii a z dôvodu zhodnotenia hrubého zárobku za obdobie od 01.01.1999

do 21.10.2001. V opravnom prostriedku navrhovateľka neuviedla žiadne nové skutočnosti a poukázala len na to, že naďalej trvá na svojich doterajších podaniach, a žiadala, aby jej bol starobný dôchodok zvýšený z dôvodov, ktoré uviedla. Po preskúmaní napadnutých rozhodnutí konajúci súd dospel k záveru, že o nároku navrhovateľky bolo odporcom rozhodnuté v súlade so zákonom, a preto napadnuté rozhodnutia č. XY zo dňa 16.04.2014, 30.06.2014 a 21.07.2015 potvrdil ako vecne správne.

Proti tomuto rozsudku sa navrhovateľka v zákonnej lehote odvolala poukazujúc na skutočnosť, že do dôchodku išla 01. februára 2002. Navrhovateľke bolo do dôchodku započítané len obdobie do 21. októbra 2001, avšak ona žiada dopočítať ďalšie dva mesiace a desať dní, nakoľko pokračovala v práci bez prerušenia. Taktiež trvá na prepočte starobného dôchodku z titulu choroby za roky 1999, 2000, 2001. K preradeniu do II. pracovnej kategórie navrhovateľka uviedla, že do II. pracovnej kategórie sú zaradené zamestnania, v ktorých sú pracujúci veľmi významne obťažovaní látkami, prostredím alebo pracovnými postupmi, takže po dlhoročnom výkone týchto prác vznikajú trvalé škody na ich zdraví. Pracovala ako inžinierka geodetka v zlých poveternostných podmienkach, vdychovala výfukové plyny a prach, čo sa podpísalo na jej zdraví, keďže jej diagnostikovali chronickú obojstrannú pneumóniu, deficit celurárnej a humorálnej imunity, chronickú obštrukčnú chorobu pľúc a bronchitídu. Navrhovateľka taktiež uvádza, že podala na prokuratúru podnet na využitie oprávnení prokurátora v jej veci.

K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrila odporkyňa zdôrazňujúc, že navrhovateľka v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, zotráva na svojich doterajších prednesoch a námietkach, svoje tvrdenia ničím nepodložila. K týmto sa už odporkyňa v dostatočnom rozsahu vyjadrila a krajský súd sa s nimi podľa jej názoru dostatočne vysporiadal v napadnutom rozsudku.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 1 S.s.p. konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), a dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť (dôvod na zrušenie v odvolacom konaní), ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkovi konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 6/03 z 13. marca 2003).

Krajský súd v intenciách vyššie citovaného ustanovenia nepostupoval. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol obsah vyjadrení účastníkov v priebehu súdneho konania a skutkové zistenia zo spisu odporkyne. V odôvodnení rozsudku však absentuje vysvetlenie krajského súdu ako vec sám právne posúdil (vyložil) z hľadiska relevantných ustanovení zákona. Pokiaľ súd dôvodí prekážkou res iudicata, je okrem čísla konania a dátumu vydania rozhodnutia povinný uviesť tiež, akými námietkami navrhovateľky sa súd

zaoberal v pôvodnom konaní a zhodnotiť, či tieto sú totožné s námietkami vznesenými v prejednávacom konaní, a teda, či skutočne nedošlo k zmene skutkového stavu a možno aplikovať prekážku konania res iudicata.

Prvostupňový súd sa ďalej vôbec nevysporiadal s námietkou navrhovateľky týkajúcou sa prepočítania výšky starobného dôchodku z dôvodu choroby z povolania. V tejto časti rozhodnutia úplne absentuje právna úvaha, na základe ktorej krajský súd o podanom opravnom prostriedku rozhodol a rozhodnutie odporkyne potvrdil. Ako to vyplýva z posledného odseku na str. 3 rozsudku č.k. 8Sd/101/2014-113 z 08. decembra 2015, krajský súd dokonca preskúmaval rozhodnutie odporkyne z 21. júla 2015, ktoré však nebolo navrhovateľkou v tomto konaní napadnuté, a teda nemohlo byť ani predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 8Sd/101/2014.

Pokiaľ odporkyňa rozhodnutie odôvodnila a navrhovateľka to namietala ako nesprávne, bolo práve úlohou krajského súdu odôvodniť, prečo názor navrhovateľky považoval za nesprávny a na základe akých ustanovení právnych predpisov (právne posúdenie).

Absentujúce právne zdôvodnenie rozhodnutia krajského súdu má za následok nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť rozsudku krajského súdu. Odvolací súd vzhľadom na uvedené rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec znova. Nové rozhodnutie riadne a v súlade so zásadou preskúmateľnosti odôvodní.

V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.